

מסכת יבמות

פרק ז'

א. אלמנה לכהן גדול, גרוisha ותלוזה לכהן קדיות, הכניתה לו עבדי מלוג ועבדי צאן בראזל, עבדי מלוג לא יאכלו בתרומה, עבדי צאן בראזל יאכלו. ואלו הן עבדי מלוג, אם מתו, מתו לה, ואם הותירו, הותירו לה. אף על פי שהיא חיב במזונתן, הרי אלו לא יאכלו בתרומה. ואלו הן עבדי צאן בראזל, אם מתו, מתו לו, ואם הותירו, הותירו לו. הואיל והוא חיב באחריויתן, הרי אלו יאכלו בתרומה:

ב. בת ישראל שגgest לכהן והכניתה לו עבדים, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן בראזל, הרי אלו יאכלו בתרומה. ובת כהן שגgest לישראל, והכניתה לו, בין עבדי מלוג, בין עבדי צאן בראזל, הרי אלו לא יאכלו בתרומה:

ג. בת ישראל שגgest לכהן, ומית, והנicha מעברת, לא יאכלו עבדיה בתרומה, מפני חלקו של עבר, שה עבר פסול ואין מאכילה,

דברי רבי יוסי. אמרו לו, לאחר ששהעדרת לנו על בית ישראל לכהן, אף בבית כהן לכהן, ומית, והנicha מעברת, לא יאכלו עבדיך בתרומה, מפני חלקו של עבר:

ד. העבר, והיבם, והארוסין, והחרש, וכן תשע שנים ויום אחד פוסלין ולא מאכילים. ספק שהוא בן תשע שנים ויום אחד ספק שאיןו, ספק הביא שתי שערות ספק שלא הביא, נפל הבית עליו ועל בית אחיו ואין ידוע אי זה מות ראשון, אורתה חולצת ולא מתיבעת:

ה. האוגס, והמפתח, והשׂטה, לא פוסלים ולא מאכילים. ואם אינם ראויין לבא בישראל, הרי אלו פוסלים. כיצד, ישראל שבא על בית כהן, תאכל בתרומה. עברה, לא תאכל בתרומה. נחפה העבר במעיה, תאכל. כהן שבא על בית ישראל, לא תאכל בתרומה. עברה, לא תאכל. יולדת, תאכל. נמצא כחו של בן גדול משל אב. העבד פסול משומם ביה, ואיינו פסול משומם זרע. כיצד, בית ישראל לכהן, בית כהן לישראל, ולידה הימנו בן, והלה הבנו ונכבש על השפה, ולידה הימנו בן, הרי זה עבד. היתה אם אביו בבית ישראל לכהן לא תאכל בתרומה. בית כהן לישראל, תאכל בתרומה. מזר פסול ומאכיל. כיצד, בית ישראל לכהן, ובית כהן לישראל, ולידה הימנו בת, והלה הבית ונשאת לעבד, או לגוי,

וַיְלֹדָה הִימֶנּוּ בָנוֹ, הַרְיָה זֶה מִמְזָרָה. קִיְתָה אִם אָמַר בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכָהּוּ,
תָּאכַל בְּתִרוֹמָה. בֵּת כָּהּוּ לִיְשָׁרָאֵל, לֹא תָאכַל בְּתִרוֹמָה:

ו. כָּהּוּ גָדוֹל פְעָמִים שֶׁהוּא פּוֹסֵל. כִּי צַד, בֵּת כָּהּוּ לִיְשָׁרָאֵל, וַיְלֹדָה
הִימֶנּוּ בֵת, וְהַלְכָה הַבְּתָה וְגַנְפָת לְכָהּוּ, וַיְלֹדָה הִימֶנּוּ בָנוֹ, הַרְיָה זֶה רָאוִי
לְהִיוֹת כָּהּוּ גָדוֹל עֹומֶד וּמְשֻׁמְשָׁן עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, מְאכִיל אֶת אָמֹר
וּפּוֹסֵל אֶת אִם אָמֹר, וְזֹאת אֹמֶרֶת, לֹא כְבָנֵי כָהּוּ גָדוֹל, שֶׁהוּא פּוֹסְלִינִי
מִן בְּתִרוֹמָה: